

рѣдко има потребѣжъ отъ чужды жита. Хлѣба-та обаче тръговѣа чрѣзъ своводж-тѣ за ввозъ въ пристанища-та у Ливорно и Женевѣ получѣ голѣмо значеніе въ тѣхъ два градове, кон-то сѣ влагалѣща и пѣащи за жита что сѣ навънзъ испращать.

Въ Ливорно жита-та мѣрка е сакъ-тѣ (чукалъ), а цѣна-та му сѣ опредѣлава въ лиры флорентійскы. Разноскы-ти за стоварваніе и нагласаваніе въ извы сѣ умѣрены. Тоа градъ има прѣимущество въ подземны-ты и житны влагалѣща, кон-то сѣ като колоници за болны жита, за что-то като сѣ вложать въ тѣхъ поврежден-ти жита оправатѣа.

Разноскы-ти за прѣиманіе и проданъ жита въ Ливорно сѣ тѣа что слѣдвать:

За прѣмѣреніе, за прѣмѣваніе, за стоварваніе, градско право (dritto della città) и проч. 4 солдѣи (около 1. гр.) за всяко вретѣще; за месѣтѣа $1/2$ на 0/0; за комисионѣ 2 на 0/0 комисиона въ поручительство (del credere) 1 на 0/0.

Въ Женевѣ разноскы-ти за стоварваніе, за прѣмѣваніе, за градско право, за дозволеніе и проч. сѣ $1/4$ отъ лиръ-тѣхъ за всякъ Минѣж, за месѣтѣѣ 25 сточасти за всякъ Минѣж, комисионѣ за проданъ и за поручительство по 2 $1/2$ на 0/0.

Неаполскы-ти жита считатѣа за отъ прѣво качества; тѣи сѣ отъ малкъи и весьма кѣшый видъ. Хлѣба-та тръговѣа въ Неаполь, играе какъ-то и тръговѣа-та на дръвено-то масло, что-то продаваемн-ти количества сѣ часто прѣдполагатѣли, а купило и проданъ става като сѣ заплати различна-та цѣна. Мѣрка за пшеницѣ е Томоло-то; цѣна-та на томоло-то опредѣлава по-толкова карлины. Извозъ жито е своводенъ; кога-то става въ иностранѣжъ корабль плаща такъжъ 50 грана за всякъ кантаръ.

§. 154. Россійска хлѣвна тръговѣа. — Между мѣста-та отъ кон-то сѣ извози жито занимава прѣво мѣсто Россіа. Откакъ Россіа распространѣ зимы-ты си по край Чрно Море,